

MALABARS

ELISABET FARRÉS I COBETA

—*Vine, sóc a l'estudi. És com sortir al pati, després de tota la murga del dia i l'avorriment del mil!*

Pujo a l'estenedor conscient que cada graó m'embolica en algun propòsit que no s'acabarà mai més. Avui hi ha camaleons enfilats per les teles i la 147 de Bach escarxofada al sofà.

—*Que bé que m'ho passo!... Vinc aquí a agafar forces. Va dir «amb camaleons» o sense? I si li fan por?*

Un te i quatre renecs per desencofrar els temes de pes.

—*Retallem robes i paper de seda! Sents aquest que canta? Te'l torno a posar. T'imagines aquest do? Espera't, tornem-ho a escoltar.*

La música espavila cada pèl del pinzell que, vulnerant l'ordre de no fugir del paper —el quadre és casa!—, topa amb cafeteres, diademes, poms, garrafes, botons... i, envalentit, altera mig univers cada tarda.

—*Amb els petits som a Egipte: hi ha la història d'una nena... Baixem a buscar plàstics. Mira: una magnòlia per al camaleó! Coneixes...?*

El present, gronxant-se en un full de calendari, insinua: embetumar els acrílics, rabejar els vímets per al dilluns, comprar aranyes per al teixit d'Aracné, potinejar els culs d'ampolla de la nadala, procurar el llibre a la Teresa, carregar el cotxe i tota la comèdia cap a Vilafranca, desafiar el «Vés al Vàter» l'endemà, escoltar aquell CD...

—*Ni desembolicar-lo! Seria com morir-se!*
... retratar amb el Marc els amics comuns,

guardar els pinyols i plantar-los pels revolts amb les nenes, esfilagarsar el *mail* de l'Henar, triar un espetec final de Hindemith per al micro-MACRO, folrar caps de cinta *crêpe* aprofitada, burxar pel Google...

—*Quin dia més guapo! Se'm gastarà la sort?*

La noció del temps se m'ha enterbolit. Marxo d'allà guardonada amb converses diligents i amb l'olor d'olis a la roba que m'acompanya fins que em desvetllo. Jo també m'ho he passat bé.

L'Arian endevina botigues que no han existit mai, hi ensopega coses que ningú no es fa ensenyar, dibuixa insectes sense catalogar i duu abrics amb tantes butxaques com idees pot arreplegar.

Qualsevol fòtil pot guanyar color i, com que et veu el cor, si t'ho permet, t'hi pinta petxines.

ELISABET FARRÉS I COBETA (Igualada, 1967) és llicenciada en Teologia i en Filosofia i professora a l'IES Pere Vives i Vich d'Igualada.

* Totes les reproduccions corresponen a fragments dels quadres.

